

Cztery Śpiewki

z komedio-opery

Wzrost

z towarzyszeniem Fortepianu
przez
P. Studzinskię & Co.

w WARSZAWIE
Nakładem Juliana Müllera.

N° 1

Zosia

ŚPIEW

Piu lento

PIANO

Slicz — ne gwoz — dzi — ki
 Wy — ma — drzy — lu — dzie
 O — Ser — ce ser — ce

pie, kne tu — li — pa — ny
 co gwiązdy li — czy — cie
 kto ten ból wy — trzy — ma

Gdzieś mój Sta — siu
 Czy — li o mo — im
 Ko — gom ko — cha — ła

Sta — siu mój ko — cha — ny
 Sta — sień — ku nie wi — cie
 nie ma — go już nie — ma

Gdzieś mój Sta — sie
 Czy — li o mo — im
 Ko — gom ko — cha — ła

Mus. III. 161.073

Sta_siu moj ko_ cha_ ng Cy_ li cię w_xie_ li
 Sta_sień_ku nie_ wi_ cie Mo_ że wpadł w nie_ moc
 nie mas go już nie_ ma Oj! nie_ ma nie_ ma

Le_ gla_ rze na mo_ rze ze się me
 mo_ że bie_ de Mo_ że za_
 i pe_ wno nie bę_ dzie kłó_ mnie sie_

ser_ ce, U_ lu_ lić nie mo_ że
 _ bu_ czył o swęj lu_ bej Zo_ si,
 _ ro_ tę roz_ we_ se_ ląc bę_ dzie.

Nº 2 MAZUR

Tomek

ŚPIEW

PIANO

1 Pa-ro-be-cek ci ja na ca-la gro-
2 Jak do karczmę i de jak go-rzał-ke
3 A słachcianki nie chce bo-by mię znis-
4 A-ni za wis-lan-ki a-ni o-gra

—ma—de Siecki rxnac nie be—de o—rać nie po—
pi—je kto mi wdro—ge wli—xie to go wpys ki
—cy—ła Jes-ce w łóx—ku le—zy już by ka—we
—ni—cxnej Nie-chce ci ja za—dnej i—no Zos-ki

—ja—de Siec-ki rxnac nie be—de o—rać nie po—ja de
bi—je kto mi wdro—ge wli—xie to go wpys ki bi—je
pi—ła Jes-ce w łóx—ku le—zy już by ka—we pi—ła
śli—cxnej Nie-chce ci—ja za—dnej i—no Zos ki slicznej

Pa — ro — be — cek ci ja nie — la — da nie
 Dla te — go się że nie ni — kaj i — pa
 J — pręchścianki nie — chce z — ży — dow — skie — go
 Bo też dla ta — kie — go Pa — rob — ca — ka

la — da niechże mnie za świad — cxy i ca — ła gro —
 na — wsi Bo łoś — ka chleb pie — cze i ka — pu — ste
 ro — du Wsy — stek by — mi cos — nek wy — zar — ła z o —
 zu — cha Nie na — da się i — no Ło — bowska dzie —

— na — da niechże mnie za — świad — cxy i ca — ła gro — ma — da
 kwa — si Bo łoś — ka chleb pie — cze i ka — pu — ste kwa — si
 — gro — du Wsy — stek by — mi cos — nek wy — zar — ła z o — gro — du
 — wu — cha Nie na — da się i — no Ło — bowska dzie — wu — cha

tr tr
 f

Nº 3

Szymon

ŚPIEW

Molto più lento

PIANO

Mój ku-mo-trze zle się
Wpró-dy cy mło-dy cy
Jak xec' tyś się wpródy

dzie — je
sta — ry
dzia — to

mio — ta cte — kiem
ko — chał Oj — ców
Jak buj — ny był

los
swych
płon

każdy i stare — go się
Strzeż i przykazań świętej
sto kroć zro — li się wra — ca — to

śmie — je
wia — ry
ca — to

ni — cem si — wy
Dał sy — cie za
Da — rzył Bóg z wszech

włos, Nie tak za mych ca — sów by — to
nich Dxi — siaj za — nie da — wna cno — ta
stron Za — luj — myż za na — sze grze chy

kaz — dy star — ca cxił dxi — siaj cxi — ku
Wscy — cho w pie — niadzi dnie Wsykiem u — lu
Wnieśmy w nie — bo glos Sliczny Je — zus

tak nie mi — to rad — bym już nie — żył
— dxi garsć xio — ta Zle się dzie — je xle
da zpo — cie chy J o — sło — dxi los.

N° 4 KRAKOWIAK

Magdalena

ŚPIEW

PIANO

1 Cym ja to nie godna Cy ja to mar—na je
 2 kiej do brze na plu—cu sprędam o gu—rec—ki
 3 ku be—ck go—rzał ki al bo sklanke ka—wy
 4 Rzeknie je—dna dru—giej na pij—ma się o—bie

ze ku—bek wy—pi—je kiej na—to pra—cu—je
 ktoż mi zbro—ni z ku—ma wy—pie go—rza—lec—ki
 Ciek jak się po—krze—pi to zdrowsy i zwa—wy
 Bo nam tam nie—da—dzą go—rza—lec—ki w gro—bie

ze ku—bek wy—pi—je kiej na—to pra—cu—je
 ktoż mi zbro—ni z ku—ma wy—pie go—rza—lec—ki
 Ciek jak się po—krze—pi to zdrowsy i zwa—wy
 Bo nam tam nie—da—dzą go—rza—lec—ki w gro—bie.

Coda

